

Companiile care vor sa își restructureze obligațiile bugetare trebuie sa notifice ANAF până la 30 sep

Companiile cu datorii de peste un milion lei la bugetul de stat la 31 decembrie 2018, aflate în dificultate financiara, trebuie sa depuna până la 30 septembrie notificarea privind intenția de a aplica pentru masura de restructurare financiara, altfel exista riscul declanșării insolvenței.

”Dupa aceasta data, nu mai poate fi solicitata restructurarea financiara, iar reprezentanții ANAF au, potrivit acestui act normativ, obligația sa ceara deschiderea procedurii insolvenței. Acesta poate fi vazut ca un moment zero pentru companii, forțându-le sa ia atitudine în privința situației economice dificile în care se afla, în timp ce statul se așteapta ca, prin aprobarea unor asemenea masuri de restructurare, va obține sume mai mari decât în cazul derulării procedurii de intrare în insolvența a respectivelor companii”, a aratat Dan Dascalu, Partenerul Coordonator al Practicii de Litigii D&B David și Baias în cadrul unui eveniment dedicat mediului de afaceri referitor la aplicarea masurii de restructurare prevazute de Ordonanța Guvernului nr.6/2019.

Conform datelor publicate de Ministerul Finanțelor, gradul de recuperare a datoriilor de catre ANAF se situeaza la 6-7% în cazul executarilor silit și la 5% în cazul procedurilor de insolvența. În acest context, Ministerul Finanțelor a identificat 2.633 companii private, cu datorii de 21,53 miliarde lei, 31 de companii cu capital de stat, cu datorii de 1,7 miliarde lei și 28 de companii cu capital mixt, cu datorii de 917 milioane lei, care se califica pentru aceasta masura.

”Scopul declarat al acestei masuri de restructurare a obligațiilor bugetare vizeaza, în principal, reducerea arieratelor bugetare, urmarindu-se în același timp și evitarea deschiderii procedurii insolvenței împotriva contribuabililor eligibili precum și o ultima încercare de revitalizare a lor din punct de vedere economic. Termenul de 30 septembrie 2019 prevazut pentru depunerea notificării privind intenția de restructurare a obligațiilor bugetare este în opinia noastra unul extrem de scurt pentru acest deziderat având în vedere ca se impune o analiza premergatoare foarte detaliata din partea companiilor pentru a decide daca urmeaza sau nu sa acceseze aceasta facilitate fiscala prevazuta de OG 6/2019. Aceasta presupune deci un efort susținut și concentrat care va trebuie derulat de companiile interesate pentru a se asigura ca sunt acoperite în mod corespunzator numeroasele aspecte tehnice delicate necesare a face ca planul de restructurare sa poata fi aprobat de autoritațile fiscale”, a declarat Ana Maria Iordache, Partener D&B David și Baias.

Practic, restructurarea financiara este o alternativa la procedura eşalonării la plata prevazuta în prezent în legislație, fiind eligibile companiile care se afla în dificultate financiara ce nu poate fi considerata temporara și care din acest motiv nu se califica pentru eşalonare.

”Restructurarea obligațiilor bugetare are unele elemente de similitudine și cu procedura insolvenței, ținând cont de faptul ca solicitarea de restructurare trebuie în mod obligatoriu însoțita de un plan de redresare similar planului de restructurare din procedura insolvenței, dar și de un test al creditorului privat prudent întocmit de un expert independent. Expertul care face planul de restructurare și monitorizeaza implementarea acestuia ar putea fi o societate care ofera servicii integrate (restructurare, evaluare, consiliere fiscala și juridica), cu experiența în procedurile de insolvența și restructurare, pentru ca procedura este oarecum similara procedurii de reorganizare în insolvența. Odata intrați în aceasta procedura, autoritatea fiscala asigura un control atent atât prin atribuțiile proprii de supraveghere, conferite de prevederile actului normativ, cât și prin prezența acestui expert, care are rolul unui observator în cadrul acestui proces. Beneficiarul își asuma în integralitate riscul calității și respectării exigențelor cu privire la realizarea și îndeplinirea planului, autoritatea fiscala având obligația de a sancționa, dupa caz, atât planul, cât și modul de implementare a acestuia”, a spus Cristian Gavril, Director Coordonator al departamentului de restructurare din cadrul PwC

Testul creditorului privat prudent este necesar pentru ca masura de restructurare financiara sa nu intre sub incidența ajutorului de stat.

”Este o modalitate prin care statul se asigura ca nu a oferit ajutor de stat, astfel ca orice masura propusa în planul de restructurare trebuie foarte bine argumentata. Prin aplicarea ordonanței 6 statul trebuie sa se asigure ca recupereaza sume mai mari, decât în cazul executării silite și al falimentului. La baza acestei analize se afla planul de restructurare și evaluarea activelor care pot fi valorificate. Activele care sunt deja gajate sau ipotecate nu vor face parte din acest plan”, a explicat Ruxandra Chirița, Director Coordonator al Practicii de Ajutor de Stat din cadrul PwC.

Condițiile necesare pentru restructurarea financiara sunt: persoane juridice de drept public sau privat; se afla în dificultate financiara, care nu poate fi temporara, sa nu fi fost dizolvați, sa nu se afle în procedura insolvenței, dar cu riscul intrării în insolvență; sa nu îndeplineasca condițiile pentru a beneficia de eșalonarea la plata prevazuta de Codul de Procedura fiscala și sa aiba toate declarațiile fiscale depuse, până la data depunerii notificarii privind intenția de restructurare sau sa le depuna într-un termen de maxim 10 zile de la solicitarea organului fiscal în acest sens.

Deosebiriile dintre restructurarea financiara și reeșalonare sunt: în cazul restructurării nu se aduc garanții, comparativ cu cel de reeșalonare; plata datoriilor se face într-un timp mai rezonabil, de 7 ani, cu posibilitate de prelungire până la 10 ani, cu termene exacte de plata, față de 2-3 ani în cazul reeșalonării; plata ratelor începe din al doilea an, iar valoarea acestora poate fi stabilita diferențiat în funcție de planurile de afaceri ale contribuabilului; anularea integrala a obligațiilor accesorii aferente acestora, în masura în care procedura se finalizeaza cu succes.

Contribuabilii pot solicita și aplicarea uneia dintre urmatoarele facilități: anularea unui procent de până la 50% din debitul principal și a tuturor accesoriilor aferente debitului restant, însa în acest caz fiind obligatorie plata unui ”avans” de 5 pana 15% din debitul principal; conversia în acțiuni a obligațiilor bugetare principale, aplicabila pentru debitorii la care statul este acționar integral sau majoritar; stingerea obligațiilor prin darea în plata a unor bunuri imobile, chiar și aflate în insolvență.